

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Máltának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 144/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

(1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Máltának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.

(2) A világméretű válság elsősorban a kereskedelem csatornáján keresztül érintette Máltát, míg a pénzügyi szektorra gyakorolt hatás korlátozott maradt. 2009-ben a gazdasági tevékenység zsugorodott, mivel az export, valamint a beruházások mértéke is meredeken esett, míg a magánfogyasztás a becslések szerint a foglalkoztatás ellenálló képessége és az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban végrehajtott gazdaságélénkítő intézkedések

nyomán viszonylag állandó maradt. Az import ezzel egyidejű zuhanása a becslések szerint 2009-ben jelentősen szűkítette a külső hiányt.

A visszaesés és bizonyos 2008. évi eseti kiadásnövelő tételek eredményeképpen az államháztartási hiány 2008–2009-ben 2007-hez képest jelentős mértékben nőtt. Ebben az összefüggésben, és figyelembe véve a magas adóssághányadot, a Tanács 2009. július 7-én megállapította, hogy Máltában túlzott hiány áll fenn, majd 2010. február 16-án ajánlást fogadott el a helyzet 2011-ig történő megszüntetésére vonatkozóan. A rendezett költségvetési egyenleg helyreállításán és a költségvetés hosszú távú fenntarthatóságának javításán túl az idősödéssel kapcsolatos kiadások várható növekedését is figyelembe véve az a feladat áll Málta előtt, hogy a gazdaság jövőbeli külső sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességének javítása érdekében megerősítse versenyképességét. Ehhez egyrészt a humán tőke növelésére, az üzleti lehetőségek kiaknázására és a magasabb hozzáadott értékű tevékenységek irányába való elmozdulást célzó erőfeszítésekre, másrészt pedig olyan hatékony bérképzési folyamat létrehozására van szükség, amely lehetővé teszi a bérek és a termelékenység alakulása közötti szoros kapcsolat kialakítását.

(3) Jóllehet a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjét is negatívan érintette. Ezenfelül a válság a beruházások visszaesése és esetlegesen a növekvő strukturális munkanélküliség miatt középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödésének a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásait. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Különösen fontos, hogy Málta további reformokat hajtson végre az oktatás és a verseny területén.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv előrejelzése szerint a reál-GDP a 2009. évi 2 %-os visszaesést követően 2010-ben 1,1 %-os ütemben ismét növekedésnek indul, majd a programidőszak fennmaradó részében tovább erősödik, és átlagosan 2,6 %-kal emelkedik majd.

A rendelkezésre álló információk⁽¹⁾ fényében úgy tűnik, hogy a forgatókönyv 2010-re vonatkozóan a reál-GDP-vel kapcsolatos megalapozott, azt követően pedig optimista növekedési feltételezéseken alapul. Továbbá a növekedés összetevői szempontjából a belföldi kereslet növekedésére vonatkozó előrejelzés a jelek szerint a programidőszak egésze során optimista. A program inflációs előrejelzései kissé alacsonynak tűnnek.

- (5) A program 2009-re vonatkozóan a GDP 3,8 %-ára becsüli az államháztartási hiányt. A hiánynak a 2008-as, a GDP 4,7 %-át elérő szinthez viszonyított javulását az adott évben alkalmazott eseti kiadásnövelő tételek fényében kell vizsgálni. 2009-ben az államháztartás ezen tételek nélkül számított hiánya, elsősorban a válság által a közvetett adóbevételekre gyakorolt hatás miatt, növekedett. Az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, hozzávetőleg a GDP 0,7 %-át kitevő gazdaságélénkítő intézkedéseket a hatóságok szerint a kompenzációs intézkedések meg is haladták. A program szerint a 2010-re tervezett költségvetési politika túlnyomórészt semleges lesz, majd a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával összhangban és a túlzott hiány 2011-re való megszüntetése érdekében, 2011-ben restriktív válik. 2012-t illetően a feltételezett erős növekedési ütemet figyelembe véve a hiányráta a tervek szerint nagyjából stabilizálódik, ami expanzív költségvetési irányvonalat sejtet.
- (6) A program 2009-hez képest a hiányráta stabilizálódását irányozza elő 2010-re, GDP-arányosan 3,9 %-os szinten. Hasonló változást irányoznak elő az elsődleges hiány tekintetében is, amelynek célértéke a GDP 0,6 %-a. A 2010. évi hiánycél első pillantásra összhangban áll a Tanácsnak a 126. cikk (7) bekezdése alapján 2010. február 16-án megfogalmazott ajánlásával. A 2010. évi költségvetésben szereplő intézkedések általánosságban semleges hatással bírnak a költségvetési egyenlegre, és egyrészt a gazdaságot támogató további lépéseket, másrészt pedig konszolidációs intézkedéseket foglalnak magukban.

A költségvetés szerint a bevételek 2010-ben a GDP 2,4 %-ával nőnek majd, aminek fő hajtóerői növekvő fontosságú sorrendben i. a diszkrecionális adóemelési intézkedések és a fokozott adóbehajtás; ii. az adók feltételezett emelkedése és iii. az Unió strukturális alapjaiból származó magasabb támogatásoknak köszönhetően az „egyéb” bevételek növekedése. A kiadások az előrejelzés szerint a GDP 2,5 %-ával lesznek magasabbak, alapvetően a jelentősebb beruházások

és az „egyéb” költségek miatt. A további gazdaságélénkítő intézkedések költségét részben ellensúlyozza az állami szektorbeli bérköltségek GDP-arányos mértékének visszaesése, amely elsősorban a kedvező bázishatásnak köszönhető (2009. évi eseti kiadások), ugyanakkor a munkaerő-felvételi korlátozásra vonatkozó politikát is tükrözi. A strukturális egyenleg, tehát a közösen megállapított módszertan szerinti, ciklikusan kiigazított, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg a program előrejelzése szerint 2010-ben a GDP 0,25 %-ával romlik majd, ami jellemzően semleges költségvetési irányvonalat jelez.

- (7) A program középtávú költségvetési stratégiájának fő célja, hogy 2011-re, vagyis a Tanács által a túlzott hiány megszüntetésére kitűzött időpontig a GDP 3 %-a alá szorítsa vissza a hiányt, illetve hogy 2012-re többé-kevésbé stabilizálja a hiányrátát. Strukturális szempontból a költségvetési egyenleg 2011-ben a GDP 0,75 %-ával javul majd, 2012-ben azonban 0,5 százalékponttal visszaesik, és így még inkább eltávolodik Málta költségvetési egyenlegre vonatkozó középtávú célkitűzésétől. Málta középtávú költségvetési célkitűzése a kiegyensúlyozott strukturális egyenleg elérése, amely figyelembe véve a legújabb előrejelzéseket és az adósság szintjét, a Paktum célkitűzéseit tükrözi. A program nem tervezi a középtávú költségvetési célkitűzés programidőszakon belüli megvalósítását. Az államháztartási hiány 2011. évi visszafogása a tervek szerint a kiadási hányad csökkentése révén valósulna meg, amely bőven ellensúlyozni fogja a bevételi hányad tervezett esését, míg a 2012. évi stabilitásközei állapot az említett két hányad értékében bekövetkező további csökkenésnek köszönhetően érhető el. Ezeket a fejleményeket nem támasztják alá kellően konkrét intézkedések, noha az átmeneti gazdaságélénkítő intézkedések 2010 utáni visszavonása és az állami szektort érintő munkaerő-felvétel-korlátozási politika folytatása várhatóan hozzájárul majd a kiadások megszorításához. A kiadások éves növekedése a 2010. évi 9,3 %-kal szemben 2011-ben 1,8 %-ra mérséklődik, 2012-ben pedig 2,7 %-ot ér el.

GDP-arányosan a munkavállalók díjazása, a folyó termelő felhasználás, az állami beruházások és az „egyéb” költségek mind hozzájárulnak a 2010 és 2012 között végrehajtott összes kiadáscsökkentéshez, míg a szociális juttatások, elsősorban a nyugdíjak meglehetősen erőteljes alapvető dinamikáit tükrözve stabilak maradnak. A bevételi oldalon a program előrejelzése szerint az adók 2010. évi feltételezett emelését követően a közvetett adók GDP-hez viszonyított aránya 2011-ben és 2012-ben is csökkenni fog, míg a közvetlen adók mértéke 2011-ben tovább nő, majd 2012-ben stabilizálódik.

- (8) A költségvetési eredmények a programidőszak során a programban előre jelzetténél akár kedvezőtlenebbül is alakulhatnak. Különösen a költségvetési előrejelzések alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv tűnik optimistának, főként a 2010 utáni időszakra vonatkozóan. Az adóemelési és az adózási jogszabályoknak való fokozottabb megfelelés által a költségvetésben a 2010. évre előre jelzett adóbevétel-növekedéshez való hozzájárulás optimistának

⁽¹⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

tűnik, és az adó-előrejelzések tekintetében a programidőszak egésze során kockázatot jelent. Továbbá a jelenlegi túllépéseket, az előirányzott megszorítások mértékét és a programidőszak során megvalósítandó kiadáscsökkentési célt alátámasztó konkrét intézkedésekre vonatkozó információk hiányát figyelembe véve nem zárható ki a kiadási korlátok túllépése. Megjegyezzük, hogy 2010-re vonatkozóan a program kimondja, hogy „a bevételi és a kiadási összetevők tekintetében bekövetkező folyamatokat szigorúan nyomon fogják követni, és szükség szerint további intézkedések elfogadására kerül majd sor”.

- (9) Az adósságráta az előrejelzés szerint a programidőszak egésze során túl fogja lépni a Szerződésben meghatározott referenciaértéket. A program becslése szerint a bruttó államadósság 2009-ben a GDP 66,8 %-ának felelt meg, szemben a 2008. évi 64 % alatti szinttel. A reál-GDP zsugorodása és a mérsékelt elsődleges hiány egyaránt hozzájárult az adósságráta növekedéséhez. Az adósságráta az előrejelzés szerint 2010-ben mintegy 2 százalékponttal tovább emelkedik majd, 2012-ben pedig 67 %-ra mérséklődik, aminek fő okai a kedvező gazdasági növekedési feltételek és a programidőszak végére a kismértékű elsődleges többletbe való tervezett visszatérés. A költségvetési célkitűzésekhez kapcsolódó negatív kockázatok fényében az adósságráta a programban előre jelzettnél valószínűleg kedvezőtlenebbül alakul majd.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek szerint a GDP növekedésének mértéke fokozatosan közelíti majd meg a válság előtt előre jelzett értéket, az adóhányadok ismét eléri majd a válság előtti szintet, és magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését, azt mutatják, hogy a programban a 2012-ig tartó időszakra előirányzott költségvetési stratégia ebben a formában, változatlan politikát feltételezve nem elegendő ahhoz, hogy az adósságrát 2020-ra stabilizálja.
- (11) A népesség idősödésének hosszú távú költségvetési hatása Máltán az uniós átlagnál jóval magasabb. A programban becsült 2009. évi költségvetési pozíció súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági részre gyakorolt költségvetési hatását. Magas elsődleges többletek biztosítása középtávon és az idősödéssel kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését megfékező további reformintézkedések végrehajtása hozzájárulhat az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében⁽¹⁾ magasnak értékelt kockázat csökkentéséhez.
- (12) A kiadások 2008 óta nyilvántartott túllépései, különösen a munkavállalók díjazása és az egészségügy területén a Málta költségvetési keretét jellemző egyes hiányosságokkal fűggenek össze. Ezek többek között a kötelező kiadási

korlátok hiánya, a költségvetés végrehajtásának hiányosságai, a költségvetési folyamatban részt vevő független intézmény hiánya, valamint a középtávú stratégia elégtelen beépítése a költségvetés-tervezésbe. A program elismeri az erős költségvetési irányítás fontosságát, amely biztosítja a rendezett és fenntartható államháztartást, és arról tájékoztat, hogy a kormány tevékenyen keresi a költségvetési intézményi keret javításának módjait. Az eddig bevezetett intézkedések alkalmazási köre igen korlátozott: többnyire a közszolgáltatások nyújtásának igazgatását és a közigazgatási irányítási módszereket érinti. A tervek szerint új kormányzati számviteli rendszer bevezetésére is sor kerül majd.

- (13) Máltán javítható az állami kiadások hatékonysága, különösen az oktatás, az egészségügy, az állami infrastruktúra és az általános szolgáltatások terén. A kiadási hatékonyság fokozása különösen fontos, ha úgy kívánják megfékezni a kiadások növekedését, hogy közben megőrzik a nyújtott szolgáltatások színvonalát. A kiadások növekedésének a hatékonyság megőrzése mellett való megfékezésére irányuló erőfeszítések sikere lehetővé tenné a források növekedést ösztönző kiadási kategóriákba való újraelosztását, és fokozná a költségvetési politikai eszköz hatékonyságát annak érdekében, hogy az reagálni tudjon a változó makrogazdasági körülményekre. A programban, különösen a munkavállalók díjazása és a folyó termelő felhasználás területén előirányzott kiadáscsökkentések általános célja az, hogy a kiadásokat a nyújtott szolgáltatások szintjének és minőségének változatlanlansága mellett racionalizálják, ennek elérése azonban igen nagy kihívás lesz. A közelmúltbeli tapasztalatok fényében, amelyek szerint a likviditási problémákkal küzdő vállalatok elodázhadják az adók befizetését, meg kell erősíteni az adójogszabályoknak való megfelelést, illetve az adók behajtását. A program megerősíti a kormány abbéli elkötelezettségét, hogy fokozott erőfeszítéseket tegyen az adócsalás és a szociális juttatások igénylésével kapcsolatos visszaélések visszaszorítása érdekében.

- (14) Összegezve, a programban szereplő, 2010-re tervezett költségvetési stratégia nagy vonalakban megfelel a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott tanácsi ajánlásoknak. Ugyanakkor, figyelembe véve a hiánycélokhoz kapcsolatos kockázatokat, elképzelhető, hogy 2011-ben a költségvetési stratégia nem fog megfelelni ezeknek az ajánlásoknak. Annak ellenére, hogy a tervezett strukturális javulás megegyezik a GDP 0,75 %-át kitevő javasolt mértékkel, a 2011-re vonatkozó konszolidációs terveket konkrét intézkedésekkel kell alátámasztani, míg a hatóságoknak készen kell állniuk további konszolidációs intézkedések elfogadására, amennyiben megvalósulnak a GDP és a bevételek kevésbé kedvező növekedéséből, valamint a kiadások esetleges túllépéséből fakadó kockázatok. Feltéve, hogy ezeket a kockázatokat megfelelően kezelik, és hogy a konszolidációs tervek maradéktalanul megvalósulnak, a költségvetési stratégia a jelek szerint elegendő ahhoz, hogy az államadósság hányadát 2011–2012-re ismét csökkenő pályára állítsa, ami általánosságban megfelel a Tanács ajánlásainak.

(1) Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i tanácsi következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

A 2012-re, az utolsó évre vonatkozóan a program a középtávú költségvetési célkitűzés megvalósítása felé való

fokozatos haladás helyett az attól való további eltávolodást tervezi, ami nem áll összhangban a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeivel. A programban előirányzottnál ambiciózusabb konszolidációs ütem az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságával kapcsolatos magas kockázatok fényében is indokolt lenne, míg az államháztartás évközi ellenőrzésének, valamint a középtávú költségvetési keretnek a megerősítését célzó intézkedések elősegíthetnék a hiánycélokhoz kapcsolódó fenti kockázatok csökkentését.

- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program tartalmaz minden előírt adatot, és a nem kötelező adatok legtöbbjét is ⁽¹⁾. A 126. cikk (7) bekezdése szerinti, a túlzott hiány megszüntetéséről szóló, 2010. február 16-i felülvizsgált ajánlásában a Tanács arra is felkérte Máltát, hogy stabilitási programja aktualizált változataiban külön fejezetben tárgyalja a tanácsi ajánlások végrehajtása terén elért eredményeket. Málta részben megfelelt ennek az ajánlásnak. Különösen a GDP-arányosan 1 %-os költségvetési konszolidációt megalapozó, a túlzott hiány 2011-ig történő megszüntetéséhez szükséges általános intézkedések részletezésére van szükség.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a programcélok szerint az államháztartási hiány mértéke 2010-ben nagyjából stabilizálódik (a GDP 3,9 %-án), majd ezt követően 2011-re, vagyis a Tanács által a túlzott hiány megszüntetésére javasolt időpontig valamivel a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték alá csökken. 2012-ben, tehát a programidőszak utolsó évében várhatóan a hiányráta is általánosságban stabilizálódik, ahelyett, hogy Málta középtávú költségvetési célkitűzése, a kiegyensúlyozott strukturális egyenleg irányába mozdulna el. A bruttó államadósság 2010-ben tetőzik a GDP csaknem 69 %-án, azt követően pedig némileg mérséklődik. A hiányráta és az adósságára a programidőszak egésze során a tervezettnél magasabb is lehet, elsősorban i. az adók feltételezett növekedése és különösen 2010 után a kedvező makrogazdasági forgatókönyv miatt, valamint; ii. figyelembe véve a közelmúltbeli túllépéseket, az előirányzott megszorítások mértékét és a programidőszak során megvalósítandó kiadáscsökkentési célt alátámasztó konkrét intézkedésekről szóló információk hiányát, a kiadási korlátok esetleges túllépése miatt. Míg a költségvetésben szereplő 2010. évi hiánycélt a Tanács ajánlásának megfelelően megerősítették, fontos, hogy a stratégiát alátámasztó konkrét intézkedések kidolgozása, valamint – abban az esetben, ha a programban előre jelzett bevételnövekedés a vártnál alacsonyabb lesz, illetve megvalósul a kiadások túllépésének kockázata – további konszolidációs intézkedések elfogadása révén kezeljék ezeket a kockázatokat. Továbbá a 2012-re előirányzott stratégiát jelentősen meg kell erősíteni annak érdekében, hogy össz-

hangba kerüljön a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeivel. A rendezett költségvetési egyenleg megerősítésén és a hosszú távú fenntarthatóság további, az idősődéssel kapcsolatos kiadások megfékezését célzó reformok révén történő javításán túl az a kihívás áll Málta előtt, hogy a gazdaság jövőbeli külső sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességének javítása érdekében megerősítse versenyképességét. Ehhez termelékenységnövelő intézkedésekre és olyan bérképzési folyamat létrehozására van szükség, amely lehetővé teszi a bérek és a termelékenység alakulása közötti szoros kapcsolat kialakítását.

A fenti értékelés alapján és figyelembe véve az EUMSZ. 126. cikke (7) bekezdésének megfelelően megfogalmazott 2010. február 16-i ajánlást, Máltát felkéri arra, hogy:

- i. teljesítse a GDP 3,9 %-ának megfelelő, 2010-re vonatkozó hiánycélt, szükség esetén akár további konszolidációs intézkedések elfogadásával; a hiányt 2011-ig a GDP 3 %-a alá visszazorítani hivatott stratégiát konkrét intézkedésekkel támassza alá, és álljon készen további konszolidációs intézkedések elfogadására abban az esetben, ha megvalósulnak az ahhoz kapcsolódó kockázatok, hogy a programban szereplő makrogazdasági forgatókönyv számottevően optimistább a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlást alátámasztó forgatókönyvnel; jelentősen erősítse meg a 2012. évi stratégiát annak érdekében, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeivel összhangban biztosíthassa a középtávú költségvetési célkitűzés irányába történő kiigazítást; a túlzott hiány esetén követendő eljárásra vonatkozó ajánlásokban előírtaknak megfelelően ragadjon meg minden alkalmat, többek között a kedvezőbb gazdasági feltételekből adódókat is arra, hogy felgyorsítsa a bruttó államadósság arányának csökkenését a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték felé;
- ii. a szociális biztonsági rendszer további reformjainak végrehajtásával javítsa az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát, tekintettel a népesség idősődésével kapcsolatos kiadások előre jelzett jelentős növekedésére;
- iii. erősítse meg a középtávú költségvetési keret kötelező érvényét és javítsa a költségvetés végrehajtásának egész évben történő nyomon követését, valamint fokozza az állami kiadások hatékonyságát, különösen az egészségügy területén.

Máltát továbbá arra kéri fel, hogy a stabilitási program túlzott hiányról szóló fejezetében szolgáljon további információkkal a tervezett konszolidációt alátámasztó általános intézkedésekről.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása ⁽¹⁾

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. feb.	2,1	- 2,0	1,1	2,3	2,9
	BIZ 2009. nov.	2,1	- 2,2	0,7	1,6	n.a.
	SP 2008. dec.	2,8	2,2	2,5	2,8	n.a.

⁽¹⁾ Hiányoznak mindenekelőtt az SFA-tételekre vonatkozó részletes adatok.

		2008	2009	2010	2011	2012
HICP infláció (%)	SP 2010. feb.	4,7	1,8	1,7	2,0	2,0
	BIZ 2009. nov.	4,7	2,0	2,0	2,2	n.a.
	SP 2008. dec.	4,5	2,7	2,3	2,0	n.a.
Kibocsátási rés ⁽²⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. feb.	1,3	- 1,8	- 1,7	- 0,6	1,3
	BIZ 2009 ⁽³⁾ . nov.	2,0	- 1,0	- 0,9	0,1	n.a.
	SP 2008. dec.	0,1	- 0,3	- 0,5	0,5	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/igény (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	- 4,9	- 1,1	- 3,6	- 2,2	- 1,4
	BIZ 2009. nov.	- 5,1	- 2,4	- 1,8	- 1,4	n.a.
	SP 2008. dec.	- 5,1	- 3,1	- 2,7	0,7	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	40,2	41,4	43,8	43,3	42,5
	BIZ 2009. nov.	40,3	41,2	41,9	42,1	n.a.
	SP 2008. dec.	40,6	41,7	41,8	41,9	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	44,8	45,2	47,7	46,3	45,3
	BIZ 2009. nov.	45,0	45,7	46,3	46,4	n.a.
	SP 2008. dec.	43,9	43,2	42,1	40,7	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	- 4,7	- 3,8	- 3,9	- 2,9	- 2,8
	BIZ 2009. nov.	- 4,7	- 4,5	- 4,4	- 4,3	n.a.
	SP 2008. dec.	- 3,3	- 1,5	- 0,3	1,2	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	- 1,4	- 0,5	- 0,6	0,3	0,4
	BIZ 2009. nov.	- 1,4	- 1,2	- 1,2	- 1,0	n.a.
	SP 2008. dec.	0,0	1,9	3,0	4,3	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽²⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	- 5,1	- 3,1	- 3,3	- 2,7	- 3,3
	BIZ 2009. nov.	- 5,4	- 4,2	- 4,1	- 4,4	n.a.
	SP 2008. dec.	- 3,4	- 1,4	- 0,1	1,0	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽⁴⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	- 5,4	- 3,2	- 3,5	- 2,8	- 3,3
	BIZ 2009. nov.	- 5,0	- 4,3	- 4,1	- 4,4	n.a.
	SP 2008. dec.	- 3,7	- 1,7	- 0,2	0,9	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. feb.	63,6	66,8	68,6	68,0	67,3
	BIZ 2009. nov.	63,8	68,5	70,9	72,5	n.a.
	SP 2008. dec.	62,8	61,9	59,8	56,3	n.a.

Megjegyzések:

(1) A Bizottság szolgálatának 2009. őszi előrejelzését a költségvetés elfogadása előtt készítették el.

(2) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálati a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

(3) A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,3 %-os, 0,8 %-os, 0,6 %-os és 0,6 %-os becslés szerinti potenciális növekedés alapján.

(4) Ciklikusan kiigazított, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg. A legújabb program szerint az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések 2008-ban a GDP 0,3 %-ának, 2009-ben 0,1 %-ának, 2010-ben 0,2 %-ának, 2011-ben és 2012-ben pedig 0,1 %-ának (valamennyi érték hiánycsökkentő), a Bizottság szolgálatának 2009. őszi előrejelzésében pedig 2008-ban a GDP 0,4 %-ának (hiánynövelő), 2009-ben pedig 0,2 %-ának (hiánycsökkentő) felelnek meg.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatának 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatának számításai.